

prognoserne siger, at antallet fortsat vil stige. Det er derfor, jeg siger, at når der går de her normalt 12, 14, 15 år, inden vi har læger, der kan løse de opgaver, vi fokuserer på i dag, så er forudsættningerne ganske meget bedre, når der uddannes 840 læger i stedet for 540.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:22

Rasmus Prehn (S):

Nu er det særlig problematisk i forhold til Nordjylland, at selv om der rent faktisk på samfundsplan bliver uddannet flere læger, er der i Nordjylland udsigt til, at man faktisk vil få et stadig stigende problem med at rekruttere læger. Jeg tror, det var tilbage i august eller september måned, man lavede en opgørelse over fremtidsudsigterne for praktiserende læger i de forskellige regioner. Der havde jeg da måske en forestilling om, at det kunne være, at man på steder som Bornholm eller Lolland-Falster havde større udfordringer med hensyn til det, end man havde i Nordjylland. Men den viser faktisk, at det var i Nordjylland, man havde de største udfordringer med at rekruttere læger, og at det er et problem, der bliver stadig større, og derfor er man altså nødt til at gøre noget ekstraordinært.

Vi kan ikke tvinge folk til at bosætte sig nogen steder, det er jeg helt enig med ministeren i at vi ikke kan, det er nu i øvrigt heller ikke nødvendigt i Aalborg, for hvis man først har boet der et stykke tid, kan man ikke lade være med at blive boende der. Men sagen er, det ved vi positivt, at når man har boet i en by og taget en uddannelse der, er der stor sandsynlighed for, at man slår rod dér og bliver boende, og derfor synes jeg, der er en god pointe i at sige: Vi kan se på Aalborg Universitet, der har man et godt fagligt miljø, lad dem nu få chancen for også at udanne de her medicinere. For så er der også mulighed for at løse det store problem, der er i Nordjylland.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:23

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er jo sådan, at Aalborg Universitet først kan blive en del af løsningen, når man har ansøgt, og få akkrediteret en uddannelse; det er jo hele udgangspunktet.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er sådan, at vi følger meget tæt, løbende, hvordan udvik-

lingen er på området, og med hensyn til de tal, jeg nævnte før, med et plus på 300 i de år, hvor den nuværende regering har haft ansvaret, tegner det jo ganske godt for, at vi får løst problemerne i de kommende år.

Når jeg siger, at vi følger det tæt, er det jo sådan, at det foregår ved, at det er Sundhedsstyrelsen, som i samarbejde med Videnskabsministeriets embedsmænd foretager den løbende vurdering af udviklingen og fastlægger, hvor mange færdiguddannede læger, vi føler der er behov for. Og der må vi sige, at vurderingen, som det ser ud nu med de fremskrivninger, der er, og som opfølgning på de positive tal, jeg lige har nævnt, altså er, at det ser ganske godt ud. Men det vurderes hele tiden, og jeg vil ikke udelukke, at vi optager flere i de kommende år, for også her skal vi jo så igen tænke 10-15 år frem.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ministeren.

Svaret leder næsten hen til det næste spørgsmål, kan jeg se. Vi går videre til dagsordenens spørgsmål 17.

Kl. 16:25

Spm. nr. S 996

17) Til videnskabsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren set i lyset af de mange eksempler på lægemangel i Nordjylland bede Akkrediteringsrådet om hurtigt at behandle en fremtidig ansøgning om oprettelse af en lægeuddannelse på Aalborg Universitet og samtidig opfordre Aalborg Universitet til at ansøge?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:25

Videnskabsministeren (Helge Sander):

I forlængelse af den meningsudveksling, vi just har haft, må jeg selvfølgelig starte med at sige, at hovedparten af indholdet i det svar, jeg må give på det spørgsmål her, jo allerede er blevet givet i svaret og debatten i forbindelse med det første spørgsmål.

Jeg er nødt til at gentage, at jeg altså ikke har mulighed for at påvirke Akkrediteringsrådets sagsbehandling. Det ville være i strid med den uafhængighed, som hele akkrediteringsinstitutionen har med baggrund i den lov, som vi i fællesskab lavede for nogle år siden. Det er en uafhængighed, som også var et kardinalpunkt for